

Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або
замовляйте по телефону:
(0352) 28-74-89, 51-11-41
(067) 350-18-70
(066) 727-17-62

НАГОЛОШЕННЯ СЛІВ

ДОВІДНИК УЧНЯ

“Богдан”
Тернопіль

ББК 81.2 УКР-4

Н30

Наголошення слів. Довідник учня / Упорядник

Г.А.Домарецька. — Тернопіль: Богдан, 1998.— 72 с.

ISBN 966-7224-80-5

У довіднику подано загальнозважані слова сучасної української літературної мови, відмінювання, правопис і наголошення яких викликають певні труднощі.

Довідник призначений для учнів, вчителів та батьків.

Редактор: Будний Б.Є.

Комп'ютерний набір та верстка: Побережник О.В.

Всі права застережені

All rights reserved

Видавець Богдан Будний

Свідоцтво №65009963 від 25.09.1995р.

м.Тернопіль, вул.Танцорова, 11

тел. (0352) 43-00-46; тел./факс (0352) 25-18-09

E-mail: *publishing@budny.te.ua*

ISBN 966-7224-80-5

© Домарецька Г.А., 1998

© ПВ Будний Б.Є., 1998

Передмова

Загальновідомо, що культура усного чи писемного мовлення має відповідати певним нормам. Важливе значення у цьому має дотримання норм правильного наголошення слів.

У шкільній практиці щоденного мовного спілкування часто виникають запитання, чи правильно передається звучання слів, чи не порушується усталений літературний наголос, чи правильно утворена граматична форма слів.

Специфікою цього довідника є те, що в ньому подані слова, при наголошенні яких учні стикаються з певними труднощами.

Це слова з подвійним наголосом (**нафтovий** і **наftóвий**), діеслова недоконаного і доконаного виду (**перевóдити** і **переводítи**), а також прислівники (**кóвзко, máрно**) та дієприслівники (**пáлячи, кóсячи**).

У довіднику подаються деякі додаткові граматичні форми слів: при іменниках — родовий відмінок однини чи множини, при прикметниках та дієприкметниках — закінчення жіночого і середнього роду, при діесловах — перша та друга особа однини та множини.

При укладанні довідника була використана література:

A. A. Бурячок. Орфографічний словник (К., 1996)

C. I. Головацьук. Складні випадки наголошення (К., 1995)

C. Я. Єрмошенко. Словник труднощів української мови (К., 1989)

Орфографічний словник української мови. (К., 1994)

Українська літературна вимова і наголос. Словник-довідник. (К., 1973)

Пояснення скорочень

виг. — вигук

н. — називний відмінок

д. — давальний відмінок

нак. — наказовий спосіб

див. — дивіться

невід. — невідміноване слово

дієпrikм. — дієприкметник

недок. — недоконаний вид

дієпrisл. — дієприслівник

незм. — незмінне слово

діесл. — діеслово

одн. — одна

док. — доконаний вид

ор. — орудний відмінок

ж. — жіночий рід

ос. — особа

займ. — займенник

прикм. — прикметник

зн. — західний відмінок

присл. — прислівник

ім. — іменник

р. — родовий відмінок

кл. — клічний відмінок

с. — середній рід

м. — місцевий відмінок

теп. — теперішній час

майб. — майбутній час

числ. — числівник

мин. — минулий час

ч. — чоловічий рід

мн. — множина

А

абіде, присл.
абіколи, присл.
абікуди, присл.
абіхто, абікого
абіщо, абічого
абіяк, присл.
абіякий, абіякого, ж. абіяка,
 абіякої; с. абіяке, абіякого;
 мн. абіякі, абіяких
абошо, частка
авто, невідм., с.
автор, -а, мн. -й, -ів // автори
 словникі; але обидва автори
агентство, -а
агентський, -а, -е
адрес, -а, мн. -й, -ів // Ювілярові
 вручено вітальні адреси; але
 два адреси (*писане привітання*)
адре́са, -и, мн. -еся, -ес
 (позначення місця проживання)
адресний, -а, -е (*від адрес*)
адре́сний, -а, -е (*від адреса*)
алло, виг.
алфавіт, -у
аніза́що, присл.
анікóли, присл.
аніхто, анікого
аніщо, анічого
анія́кий, аніякого; ж. аніяка,
 аніякої; с. аніяке, аніякого; мн.
 аніякі, аніяких
анонім, -а
антонім, -а, мн. -и, -ів
апостроф і **апострóф**, -а
арахіс, -у
арахісовий, -а, -е
аркушевий, -а, -е

атлас, -у (*географічний альбом*)
атла́с, -у (*тканина*)
атласний, -а, -е (*від атлас*)
атласний, -а, -е (*від атлас*)
атлéт, -а

Б

бáба, -и, мн. бабý, баб і бабів //
 Посходилися бабý й діди; але
 обидві бáби
бáбка, -и, д. і м. -ці, мн. -бкý, бóк
 // понакликали бабóк; але дві
 бáбки
бавóвниковий і **бавовникóвий**, -а,
 -е
бавóвняний і **бавовняний**, -а, -е
бавовнýр, -á, оп. -éм, кл. -яре, мн.
 -í, -ів, д. -ám
багáж, -у, оп. -éм
багатíй, -ý, оп. -éм, кл. -íю, мн. -í,
 -ів
багатоголóсий, -а, -е
багаторазóвий, -а, -е
бáдьорéнький, -а, -е
бáдьорýстий, -а, -е
баéчка, -и, д. і м. -ці, мн. -чкý,
 -чкó // розповідати баéчкý; але
 дві баéчки
бáжаний і **бажáний**, -а, -е
базарювати, -ю, -юєш і
 базарувати, -ую, -уєш
байдúже і **байдуже**, присл.
байка, -и, д. і м. -ці, мн. -йкý,
 -йок // писати байкý; але дві
 байки (*твір; вигадка*)
байкár, -ý, оп. -éм, кл. -áрю, мн.
 -í, -ів, д. -ýм
балакун, -á, кл. -ýне, мн. -ý, -ів

балáчка, -и, д. і м. -ці, мн. -чкý,
-чóк

бáлка, -и, д. і м. -ці, мн. -лкý,
-лóк і -лки, -лок // дóвгí бáлкý;
але двí бáлки

бáлочка, -и, д. і м. -ці, мн. -чкý,
-чóк // але двí бáлочки

бáнка, -и, д. і м. -ці, мн. -нкý,
-нóк і -нки, -нок // бáнкý
консéрвів; але три бáнки

бáночка, -и, д. і м. -ці, мн. -ночки,
-ночок і -ночкý, -ночóк //
порóжні бáночкý; але три
бáночки

барáн, -á, кл. -áне, мн. -ý, -ív

барвníк, -á

бáржа, -i, op. -eю

бáржевий, -a, -e

барлíг, -лóгу i -логá, м. (у) -лóзí i -
логú, мн. -лóги, -лóгів i логý, -логів

бас, -a, мн. -ý, -ív // спíвáють
басíй; басíй акордеона; але два
бáси

басíти, башú, басíш, басítъ,
басимó, баситé, басáть

баскýй, -á, -é

батькíвство, -a

бáтькíвський, -a, -e

бáтькíвщина¹, -i (спадщина від
батьків)

Батькíвщíна i **Бáтькíвщíна**², -i
(вітчизна)

бáтько, -a, мн. -ý, -ív

баштáн, -áну i -анá, мн. -áни,
-ánів i -анý, -анів

бáлка, -i, д. і м. -ці, мн. -лкý,
-лóк // венéть бáлкý; але
двí бáлки

бáолá, -ý, мн. бáоли, бáіл //

літáють бáоли; але двí бáоли
бáолáр, -á, op. -ém, кл. -яре, мн.
-í, -ív, д. -ám

безадréсний, -a, -e

безвýзний, -a, -e

безвýхідь, бéзвихідь -ході, op. -
хіддю

безвíсність, -ності, op. -ністю

безвісти, присл.

бездихáнний, -a, -e

бездóглядний, -a, -e

безkvítkóвий, -a, -e

безкорýсливий, -a, -e

бéзкрай, -ю, op. -em

бéзлад, -у

безперестáнку, присл.

безпомилkóвий, -a, -e

безпрíкладний, -a, -e

безсполучникóвий, -a, -e

безшелéсний, -a, -e

белькотáти, -очу, -очеш, -очутъ;
нак. -очи

белькотíти, -очу, -отíш, -отítъ,
-отимó, -отите, -отять; нак.
-отí

белькотячи, дієприсл.

бéнзопровíд, -вóду

бéрег, -a, м. (на) -ezí, мн. -ý, -ív
// Рíчка пíдмíваé берегý; але
обíдва бéреги

берегtý, -ежу, -ежéш, -ежé,
-ежемó, -ежетé, -ежутъ; мин.
-rіg, -reglá

берéженíй, -a, -e, дієприкм.
(дбайlíво берéжені книжкý;
берéжене від сónця облýччя)

бережéний, -a, -e, прикм.
(обережсний: Бережéного й Бог
бережé)

бережучíй, дієприсл.
 березníк, -у і берéзник, -у
 березníк, -у
 берестóвий і берéстовий, -а, -е
 берестяñíй, -á, -é
 бérкут, -а
 бéсіда, -и
 бéсідник і бесідник, -а
 бéшкет, -у
 бешкéтник, -а
 бик, -á, кл. бýче, мн. -ý, -íв
 бинтовýй, -á, -é
 бýти, б'ю, б'еш, б'є, б'емо, б'етé,
 б'ютъ
 бíб, бóбу, мн. бобí, бобів
 бíг, -у, м. (на) -у
 бíгти, бíжú, бíжíш, бíжítъ,
 бíжимо, бíжитé, бíжáть
 бíгүн, -á, кл. -úне, мн. -ý, -íв
 бíгцéм, присл.
 бíдá, -ý, мн. бíди, бíд // Від цього
 всі мої бíди; але дві бíді
 бíдák, -á, кл. -áче, мн. -ý, -íв
 бídár, -á, ор. -éм, кл. -áрю, мн.
 -í, -íв, д. -áм
 бídnéнький, -а, -е
 бídnóта, -и, і бídnотá, -ý
 бídník, -á, кл. -ячé, мн. -ý, -íв
 бíйка, -и, д. і м. -ци, мн. -йки,
 -йок і -йкí, -йóк // Не раз
 чинялися бíйкí; але обíдві
 бíйки
 бíк, бóку, м. (на) бóцí і бокú, мн.
 бокí, боків // трішáли бокí; з
 усіх боків; але з обóх бóків; по
 обíдва бóкі; на всі бóкі; рóки
 в бóкі
 бíлán, -á
 бíлений, -а, -е

бíлення
 бíléнький, -а, -е
 бíлíзна, -и (вироби з тканини:
 праннá бíлíзни)
 бíлизná, -й (бíлість: білизнá снігу)
 бíлiznýй i бíliznáй, -а, -е
 бíлity, -лó, -лиш
 бíлкóвий, -а, -е
 бíлявенький, -а, -е
 бíлячи, дієприсл.
 бíр, бóру, м. (у) борú, мн. борí,
 борíв
 блазéнство, -а
 блакитnéнький, -а, -е
 близéнький, -а,-е
 близъкíй, -á, -é
 бlíзъко, присл.
 блíскавка, -и, д. і м. -ци, мн. -вки,
 -вок
 блíскітка, -и, д. і м. -ци, мн. -ток
 блíдéнький, -а, -е
 блíдíй, -á, -é
 блíдо, присл.
 блúзка, -и, д. і м. -ци, мн. -зкí,
 -зóк, і -зки, -зок // шíти
 блúзкí; але дві блúзки
 бляшáнка, -и, д. і м. -ци, мн. -нкí,
 -нóк // бляшанкí з консéр-
 вами; але три бляшáнки
 бляшka, -и, д. і м. -ци, мн. -шкí,
 -шóк // понашивáти бляшкí;
 але дві бляшki
 бобéр, -брá
 бобóвий, -а, -е
 бог (у православ ї — Бог), -а, кл.
 бóже (Бóже), мн. -ý, -íв //
 олíмпíйські богí; волáти до
 богíв; але два бóги
 божýтися, -жúся, -жишся